

tilskud fra staten. Betingelserne må dog her være, at kommunale og statslige anlæg ikke har kunnet anvises i tilstrækkeligt omfang, og at benyttelsen vil kunne forenes med de formål, de pågældende anlæg i første række skal tjene.

Hvor det drejer sig om lokaler, der har modtaget støtte efter nærværende forslags §§ 104-106 med henblik på fritidsvirksomhed for børn og unge, må anvisning dog kunne finde sted umiddelbart på linje med kommunale lokaler.

En forening bør dog ikke kunne få anvist lokaler eller udendørsanlæg, som den selv ejer, til vederlagsfri benyttelse. I en sådan situation må foreningen være henvist til at søge lokalestøtte efter reglerne i stk. 5.

For så vidt ydelse af lån eller tilskud til de private anlæg ikke henhører under undervisningsministeren, kan anvisning til brug for fritidsvirksomheden kun finde sted efter regler, der er forhandlet med vedkommende fagminister.

Kommunen må for benyttelse af de private lokaler og udendørsanlæg betale en efter amtsnævnets skøn rimelig leje.

Til stk. 5.

Bestemmelsen træder i stedet for gældende lovs § 45, stk. 3, og omhandler tilfælde, hvor foreningen ejer eller lejer lokaler m. v., der ikke omfattes af kommunens anvisningsforpligtelse i henhold til stk. 2-4.

Som anført i bemærkningerne til stk. 1, ønsker man det fastsat i gennemførelsesbekendtgørelsen, at der ydes støtte til en forenings udgifter til lokaler eller udendørsanlæg i forhold til den andel af foreningens aktive medlemmer, som er under 25 år. Det må herefter påhvile foreningen at dokumentere udgifterne ved at eje eller leje lokaler eller udendørsanlæg, ligesom den må kunne gøre rede for de aktive medlemmers antal henholdsvis under og over 25-års alderen. Endvidere må det gælde som hidtil, at en kommunes forpligtelse til at yde støtte kun kan omfatte virksomhed til fordel for kommunens egne børn og unge.

I bekendtgørelse nr. 375 af 31. oktober 1960, XIII, A, 3), (s. 46) bestemmes, at der ved opgørelsen af en forenings lokaleudgifter forlods fradrages et beløb på 2 kr. pr. medlem. I overensstemmelse med fritidsudvalgets indstilling foreslår man, at denne bestemmelse ophæves, således at det bliver de fulde driftsudgifter vedrørende fritidsvirksomheden for børn og unge, der danner grundlag for refusion. Refusionsprocenten er i ovennævnte bekendtgørelse fastsat til 75 pct., og man finder det rimeligt at bevare denne sats.

Efter de hidtil gældende regler er kommunen forpligtet til at yde lokalestøtte, når fritidsnævnet (ungdomsnævnet) anbefaler det. På baggrund af de almindeligt gældende principper inden for kommunallovgivningen, hvorefter kun nævn og udvalg, der er udgået fra kommunalbestyrelsen, kan forpligte denne i økonomisk henseende, har man fundet det nødvendigt at ændre reglerne på dette punkt, således at fritidsnævnet afgiver indstilling om lokalestøtte til kommunalbestyrelsen, der træffer afgørelse om ydelse af tilskud. Det er hensigten at fastsætte bestemmelser om de regler, efter hvilke kommunalbestyrelsen træffer beslutning om lokalestøtte.

Ungdomsklubber er ikke medtaget i forslaget, da der ydes dem lokalestøtte gennem det offentlige tilskud på 80 pct. af driftsudgifterne, ligesom der herudover er mulighed for en særlig statsstøtte i henhold til § 34, stk. 2, 2. pkt. Der er her navnlig tænkt på klubber med store lokaleudgifter.

Til § 33.

De heri indeholdte lønningsregler svarer til de nugældende, og til de i § 13, stk. 2, for medarbejderne ved ungdomsskolens fritidsvirksomhed foreslåede.

Til stk. 2.

Der henvises til bemærkningerne til den tilsvarende § 62, stk. 6, for så vidt angår lønninger inden for fritidsundervisningen for voksne.

Af hensyn til de ofte vanskelige økonomiske forhold for ungdomsklubberne har man fundet det rimeligt at forpligte kommunen til at stille forskudsbeløb til rådighed.

Til § 34.

Bestemmelsen er ny. I fritidsudvalgets betænkning stilles forslag om, at interessegrupperne i henseende til statstilskud ligestilles med ungdomsklubber, der er omhandlet i lovforslagets §§ 28-30, således at staten dækker 45 pct. og kommunen 35 pct. af driftsudgifterne inden for et godkendt budget.

Man har imidlertid fundet det rimeligt og tillige administrativt mere hensigtsmæssigt at foreslå en ordning, hvorefter staten kun yder tilskud til instruktørlønnen, men således at dette tilskud, ligesom til de fleste andre lønudgifter ydes med $\frac{2}{3}$ af udgiften. Det er herefter overladt til kommunen at afholde de øvrige udgifter i forbindelse med virksomheden, dog at staten i henhold til lovforslagets § 32, stk. 5, tillige refunderer kommunen 50 pct. af et eventuelt kommunalt tilskud til lejeudgifter.